

**VII. évf. 11. szám – NAGYBÖJT 2. VASÁRNAPJA -
(2017.03.12.)**

OLVASMÁNY Ter 12, 1-4a; SZENTLECKE 2Tim 1, 8b-10
Válasz: *Kegyes szemed legyen rajtunk, tebened van bizodal-
munk.*

Isten dicsősége sokféle alakban megnyilatkozott. természetföl-
lötti jelekben, csodákban, Isten mindenhatóságának és szentsé-
gének a kifejezésében. Itt arról van szó, hogy ez a dicsőség
Krisztus emberi alakját hatja át. Ő emberi alakjában is az Isten
Fia, s a földön az Atya jogait képviseli. Tetteinek érdemszerző
ereje van, különösen a keresztút vállalásának, mert ott mutatta
meg legjobban engedelmisségét. Az engedelmisség útját ő
mutatja nekünk, azért rá kell hallgatnunk, ő az igazi tanítónk.

EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből (Mt 17, 1-9)

Abban az időben:

Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és (ennek) testvérét
Jánost, s külön velük fölment egy magas hegyre. Ott elváltozott
előttük: az arca ragyogni kezdett, mint a nap, a ruhája pedig
vakító fehér lett, mint a fény. És íme, megjelent nekik Mózes és
Illés: Jézussal beszélgettek. Ekkor Péter így szól
Jézushoz: „Uram, jó nekünk itt lennünk! Ha akarod, felállítok
itt három sátrat, neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek
egyet!” Még beszélt, amikor íme, fényes felhő borította be őket,
és a felhőből egy hang hallatszott: „Ez az én szeretett Fiam,
akiben kedvem telik. Őt hallgassátok!”

Ennek hallatára a tanítványok földre borultak és nagyon
megrémültek. De Jézus odament hozzájuk, megérintette őket, és
ezt mondta: „Keljete fel, és ne féljete!” Amikor szemüket
fölémelték, nem láttak mást, csak Jézust egymagát.

A hegyről lejövet Jézus a lelükre kötötte: „Senkinek se
szóljatok a látomásról, míg az Emberfia a holtak közül fel nem
támad!”

A HÉT SZENTJE:

Március 17-én Anyaszentegyházunk Szent Patrik püspökre
emlékezik. 385 körül Britanniában született Banna Venta
Berniae közelében, egy jómódú papi családban: nagyapja,
Potitus áldozópap, édesapja, Calpornius diakónus volt,
lánytestvére írországi Darerca. Patrik nehezen talált magára,
kamaszos daccal fordult szembe családtagjaival és egyházi
közösségével. Tizenhat éves volt, amikor ír tengeri rablók
elhurcolták rabszolgának. A családtól való elszakíttósága
bűnbánatra és megtérésre indította. Hatévnyi fogság után
felkéredzkedett egy hajóra, amelynek kapitánya felfogadta
Patrikot, aki szolgálata elteltével visszatérhetett Britanniába.
Nagyapja és édesapja nyomán maga is a papi hivatást
választotta, de egy gyermekkori bűne miatt, amely alól ugyan
feloldozást kapott, visszautasították. Előljárói végül úgy
döntöttek, hogy kedvező jelentésekkel Galliába küldik további
tanulmányokra. Éppen a kedvező jelentések hatottak Celesztin
pápára, amikor Patrikot választotta az ír misszió élére. A hat év
fogság alatt Patriknak alkalmat nyílt megismerni az ír
viszonyokat, a kultúrát, és megtanulni a kelta nyelvet. Missziós
püspökként ezek segítségével munkája páratlanul sikeres volt,
annak ellenére, hogy keresztény társai sokszor megvádolták és
emiatt gyakran pereskedett. Patrik neve alatt két írás maradt
fönn számunkra: a Confessio és a Coroticus katonához írt levél.
Szent Patrik iránti tisztelet tanúja az Ecce fulget clarissima
himnusz és a Mente munda. Ő írország apostola. Tisztelete
elterjedt a keleti keresztény egyházakban, de az anglikán
közösségben és a lutheránus egyházakban is. Írország mellett ő
Nigéria, Monserrat, és New York-i és a Melbourne-i

Főegyházmegyék védőszentje. Őt hívják segítségül kígyók
ellen.

BEZÁRNI ISTENT A TEMPLOMBA?

Amikor nagybőjtben megpróbálunk kicsit jobban ránézni a saját
lelkünkre, érdemes feltenni egy talán szokatlan kérdést: *Mire
használok én az Istent?*

Nagyon sok minden – talán az egész életem, sőt az üdvösségem
is – múlhat a válaszon, de a lelki növekedésem egész biztosan
függ ettől. Márpedig Jézusnak nem azokkal volt baja, akik
elkövettek ilyen-olyan bűnöket, hanem inkább azokkal, akik
úgy gondolták, hogy nekik már nincs szükségük növekedésre,
jók ők úgy, ahogy vannak, az ő életükbe ne szóljon bele senki.

A baj ott kezdődik, amikor megpróbálom a jó Istent bezárni a
templomba. Vasárnap meg az ünnepnapokon meglátogatom,
időnként még imádkozom is, mert így szokás, vagy mert ez
kötelesség, vagy mert kicsit félek tőle és így próbálom
megnyerni a jóindulatát. A többi napon viszont én a saját
életemet akarom élni, Isten pedig lesz szíves nem beleavatkozni
az ügyeimbe, én tudom, mit akarok. Persze azért segítsen
ebben-abbban (ahogy én akarom), ha pedig nagyobb bajba
kerülök, akkor elkezdek kiabálni utána: „Hol vagy ilyenkor?
Nem látod, milyen nagy gondom van? Hogy engedheted ezt
meg?”

Nos, mire használok ilyenkor Istent? Egy készenlétebe helyezett
probléma-elhárítónak, aki majd egyedül megszereli az én
elromlott életemet? Fájdalomcsillapító gyógyszernek? Egy
olyan valakinek, akire áttolhatom a felelősséget a saját
életemért? Aki a vallásgyakorlásomért cserébe köteles
biztosítani számomra a jó életet?

A jó élet azonban nem egyenlő a negatív történések hiányával.
Nem az a jó élet, ahol nincsenek problémák, nem fordul elő
krízis, nincs stressz. Hiszen nincs is emberi élet ezek nélkül.
Hogy jó legyen az életem, azért bizony leginkább én magam
vagyok felelős: vállalom-e a sokszor fárasztó, időigényes belső
növekedést? Vagy pedig másokat, a körülményeket, a „sorsot” –
illetve magát Istent teszem felelőssé a boldogtalanságomért?

Olyan sokszor elvárjuk Istentől, hogy adjon könnyebbséget a
nehézségeinkben, vigasztalást a fájdalomunkban! Ő viszont
többet akar adni, mint fájdalomcsillapítást vagy átmeneti
javulást: be akar költözni az életünkbe, részesévé tenni minket
az Ő életében, békéjében, meggyógyítani a sebzett részeinket,
bevilágítani a sötét zugokat, rendbe tenni az életünk rendetlen
területeit. AKKOR majd valóban megtapasztalhatjuk, hogy jobb
lesz az életünk.

Mi viszont előbb akarunk megvigasztalódni, mint hogy az
életünket megváltoztatnánk! Valójában nem nyitjuk ki az ajtót
az Úrnak, nem engedjük be az életünkbe – zárt ajtók mögül
kiabálunk segítségért, aztán csalódottak vagyunk, hogy Isten
nem jött el...

Vigyázat: önmagunkat is becsaphatjuk azzal, hogy
összekeverjük a vallásos életet az Istenben való étellel. Akár
még az imádságot is képesek vagyunk felhasználni arra, hogy
ne kelljen szembenézni azzal, mit kellene megváltoztatni a
viselkedésünkön, gondolkodásunkon, életünkön.

Ha neheztelést hordozok magamban valaki iránt, ha megszóllok
másokat, vagy ha folyamatosan feszültséget keltek magam
körüli – akkor a vallási gyakorlatok nem tudják meghozni
nekem az annyira vágyott békességet! Hiszen kettős életet élek:
mehallgatom a templomban az Evangélium Jézusát, aki a
megbocsátásról, az igazságosságról és a békéről beszél – aztán
„bezárom” őt a templomba, otthon és a munkahelyemen már
nem is akarok emlékezni arra, amit mondott. A szavaim, tetteim
olyanok, mintha semmi közöm nem lenne Jézushoz...

Az életem jobbra fordulása ott kezdődik, hogy elkezdem kérni
Istent: mutassa meg, hogy miben gondolkodom rosszul, miben
cselekszem helytelenül, mik azok a területek az életemben,
ahová nem engedem be Őt. Kérem az Urat, hogy segítsen

megismerni önmagam, és amikor az Ő fényében meglátom a sötétségeimet, amikkel egyedül nem tudok mit kezdeni – akkor átadom Neki az életem irányítását. És akkor végre tényleg elkezdhet jobb irányt venni az életem, Annak a vezetésével, aki az Út, az Igazság és az Élet maga.

Popovicsné Palojtay Márta

AZ ÉLET IGÉJE- 2017. MÁRCIUS

„...engesztelődjétek ki az Istennel!”(2Kor 5,20)

A földön sokfelé dúlnak kegyetlen és véget nem érő háborúk, és pusztítanak családokat, törzseket és népeket. Egy húszéves lány, Gloria meséli: „Megtudtuk, hogy az egyik falut felégették, és sokan vannak, akiknek semmijük sem maradt. Barátaimmal összegyűjtöttük, amiről úgy gondoltuk, hogy hasznos lehet: matracot, ruhát, élelmiszert. Nyolc órát utaztunk, míg odaértünk, és teljes kétségbeesésben találtuk ezeket az embereket. Meghallgattuk, vigasztaltuk, átöleltük, biztattuk őket. Az egyik család azt mondta: »A kislányunk bent volt a házban, amikor fölgújtották, és úgy éreztük, mi is meghaltunk vele együtt. A ti szeretetetekből erőt merítettünk, hogy meg tudjunk bocsátani azoknak, akik ezt tették.«”

Pál apostol tapasztalata is hasonló, mert üldözte a keresztényeket, aztán teljesen váratlanul egyik útja során találkozott Isten ingyenes szeretetével. Isten pedig éppen őt küldte, hogy nevében hirdesse a kiengesztelődést.

Így szenvedélyes és hiteles tanúságtevője lett Jézus misztériumának: halálának és föltámadásának, amellyel kiengesztelte a világot Istennel, hogy mindenki megismerhesse és megélhesse a közösséget vele és a testvérekkel. Pál igehirdetése által az evangéliumi üzenet – „engesztelődjétek ki Istennel” – még a pogányokhoz is eljutott, és meghódította őket, pedig akkoriban úgy tekintettek rájuk, hogy ők állnak legmesszebb az üdvösségtől.

Hagyjuk, hogy Isten irgalma – túlradó szeretete – a mi szívünket is meggyógyítsa, annak ellenére, hogy sokszor elbizonytalanodunk a hibáink és tévedéseink miatt, amelyek el akarják hitetni velünk, hogy nincs is szükségünk erre. Ő végre szabaddá tesz minket, hogy másokkal is megosszuk ezt a mérhetetlen kincset, és hozzájáruljunk a béke építéséhez, mely Isten terve az emberiségről és az egész teremtett világról. Ez fölötté áll a történelem minden ellentmondásának, ahogy Chiara Lubich is írja:

„A kereszten, Fiának halála által Isten tanúságot tett irántunk való végtelen szeretetéről. Krisztus keresztye által kiengesztelt minket önmagával. Hitünknek ez az alapigazsága ma különösen is aktuális.

Ez az a kinyilatkoztatás, amelyet az emberiség vár: igen, Isten szeretete mindenkihez közel van, és mindenkit túlradóan szeret. A mai világnak szüksége van erre a hírre, de mi csak akkor tudjuk ezt elmondani, ha előbb meggyőzzük önmagunkat. Újra és újra meg kell hallanunk ezt a hírt, és éreznünk kell, hogy Isten szeretete vesz körül bennünket akkor is, amikor ennek az ellenkezőjét gondolnánk. (...) A magatartásunkkal kellene hihetővé tennünk ezt az igazságot, amelyet hirdetünk. Jézus világosan megmondta, hogy mielőtt az oltárra visszük az áldozatunkat, ki kell békülnünk testvéreinkkel, ha valami panaszkodunk van ellenünk (vö. Mt 5,23-24). (...) Szeressük egymást úgy, ahogy ő szeretett minket, ne zárkózzunk be, és ne legyenek előítéleteink, hanem nyitottan fogadjuk be és értékeljük felebarátaink pozitívumait, legyünk készek az életünket adni egymásért. Ez Jézus legfőbb parancsa, a keresztények megkülönböztető jegye, amely ma ugyanúgy érvényes, mint Krisztus első követőinek idejében. Ha megéljük ezt az igét, akkor valóban a kiengesztelődés magvetői leszünk.”

Ha így élünk, napjaink tele lesznek baráti és kiengesztelődést hozó gesztusokkal a családunkban, a családok között, az Egyházunkban és az egyházak között és minden vallási és világi közösségben, ahová tartozunk. *(Letizia Magri)*

PLÉBÁIAI HIRDETÉSEK

+ Szerdán, március 15-e **nemzeti ünnep**, az 1848-49-es magyar forradalom és szabadságharc 169. évfordulójára emlékezünk. 12:00-kor ökumenikus istentiszteletre kerül sor a beregszászi református templomban. 13:00-tól az ünnepség a Petőfi-szobornál folytatódik.

+ Nagyböjti időszakban minden szerdán és pénteken 16:00-tól **keresztút**.

+ Keddenként 15:15-től **biblióra** felnőtteknek.

+ Minden csütörtökön **engesztelő imaóra** a reggeli szentmise után.

+ Március 20-án **Szent József ünnepe**: szentmise után édesapák megáldása.

+ Minden hónap 13-án **fatimai imaóra** a szentmise után.

+ Kedden 16:30-tól fél óras csendes **szentségimádást** tartunk.

+ **Nagyböjti Triduum** lesz templomunkban március 21-23-án. A 17:00-kor kezdődő szentmisék keretében az elmélkedéseket Kelényi Tamás József premontrei szerzetes vezeti.

+ A Szent Anna Karitászműhely elhelyezte **élelmiszer-gyűjtő dobozát** a templomban. Aki teheti, támogassa egyházközségünk rászorulóit, illetve az ingyenkonyhát tartós élelmiszerekkel!

+Aki még nem vette át **vetőmagcsomagját**, a Szent Anna Karitászműhely irodájában megteheti!

+ A plébánia irodájában **alírást gyűjtünk**, mely által kérjük, hogy ne szűkítsék a nemzeti kisebbségek jogait az anyanyelven való tanulásra és az anyanyelv használatára a társadalmi lét egyetlen területén sem.

IGENAPTÁR

Március 12. vasárnap: Nagyböjt 2. vasárnap

Ter 12,1-4a Zsolt 32 Mt 17,1-9

Március 13. hétfő:

Dán 9,4b-10 Zsolt 78 Lk 6,36-38

Március 14. kedd:

Iz 1,10.16-20 Zsolt 49 Mt 23,1-12

Március 15. szerda:

Jer 18,18-20 Zsolt 30 Mt 20,17-28

Március 16. csütörtök:

Jer 17,5-10 Zsolt 1 Lk 16,19-31

Március 17. péntek:

Ter 37,3-4.12-13a,17b-28 Zsolt 104 Mt 21,33-43.45-46

Március 18. szombat:

Mik 7,14-15.18-20 Zsolt 102 Lk 15,1-3.11-32

TAKI (TALÁLD KI!)

A mai evangéliumban Jézus színeváltozásáról hallottál. A csodás jelenet annyira megragadta Pétert, hogy így kiáltott fel:

S	Á	M	O	T	Á	L	U	R	R
Á	A	Ó	M	J	A	K	A	B	A
D	R	Z	J	Ó	R	H	A	N	G
A	O	E	N	E	C	F	É	N	Y
M	T	S	K	P	R	S	Ó	S	O
Á	Á	Ü	N	É	É	É	T	O	G
T	S	K	I	T	H	L	I	N	Á
L	T	T	L	E	E	L	K	Á	S
E	M	B	E	R	F	I	A	J	E
F	E	L	H	Ó	N	N	V	I	!

Megadott szavak: PÉTER, JAKAB, JÁNOS, ARC, RAGYOGÁS, VAKÍTÓ, FEHÉR, FÉNY, MÓZES, ILLÉS, SÁTOR, FELHŐ, HANG, LÁTOMÁS, EMBERFIA, FELTÁMADÁS

HETI MISEREND

Március 13, hétfő: 17:00 – Beregszász

Március 14, kedd: 08:00 – Beregszász

Március 15, szerda: 16:00 – Keresztút

17:00 - Beregszász

Március 16, csütörtök: 08:00 - Beregszász

Március 17, péntek: 16:00 – Keresztút

17:00 - Beregszász

Március 18, szombat: 15:30 – Ardó

17:00 - Beregszász

Március 19, vasárnap: 08:00 – Macsola

10:00 – Beregszász

BEREKSZÁSZI RÓMAI KATOLIKUS SZENT KERESZT PLÉBÁNIA

web: www.beregszaszplebania.org.ua

Felelős szerkesztő: Bunda Rita

Ukrajna, 90200 Beregszász, Bethlen u. 2.

Tel./fax: +3803141-25113

e-mail: beregszaszplebania@gmail.com